

ROSOMAK – waleczny i skryty kuzyn łasicy

Wśród ssaków drapieżnych najbardziej bogatą w różnorodne gatunki jest rodzina łasicowatych. Należą do niej m.in. większości z nas znane: łasice, tchórze, kuny, wydry, borsuki i norki. Z racji swego skrytego trybu życia najmniej poznanym jej przedstawicielem jest rosomak.

Upodobał sobie on „strefę zimną”, stąd też występuje w tajdze i tundrze północnej Europy, Azji i Ameryki Północnej. Wskutek masowych polowań m.in. ze względu na cenne futro, liczebność jego europejskiej populacji została znacznie ograniczona i aktualnie szacuje się ją na ok. 2 tysiące osobników. Występowanie ich koncentruje się w północnej części Półwyspu Skandynawskiego obejmującego wybrzeża Norwegii i Szwecji oraz na obszarze Finlandii aż po Karelię. Warto podkreślić, że rosomak został wytępiony na obszarze USA, a na terenie Kanady jego liczebność znacznie zmalała.

Rosomak może ważyć od 10 do 30 kg, a długość jego ciała dochodzi do 80 cm. Cechy te sprawiają, że jest on bardzo zwinny i szybki, potrafi wspinać się na drzewa i skały oraz doskonale pływać. Jego silne łapy i długie pazury gwarantują mu szybki bieg po śniegu. Bardzo ważnymi atutami dla przetrwania tego drapieżnika są – obok odwagi w walce o pokarm, nawet z watahą wilków – wyjątkowo silne zęby, miażdżące kości i zamrożone mięso.

Jest on wyjątkowo zapobiegliwym „gospodarzem”, gdyż często swój łup przechowuje w śnieżnych tunelach, o których pamięta nawet po pół roku. W literaturze znane są przypadki, że rosomak potrafił zmusić niedźwiedzia do oddania mu upolowanej zdobyczy. Do bardzo ciekawych

spostrzeżeń należy umiejętność sprytnego omijania, a nawet niszczenia przez rosomaki pułapek zakładanych przez kłusowników.

Jego drapieżnemu trybowi życia sprzyjają dobrze rozwinięte zmysły węchu i słuchu. Rosomak ma bardzo urozmaiconą dietę. Latem odżywia się głównie padliną, ale nie gardzi też ptasimi jajami, larwami owadów i jagodami. Zimą poluje na jelenie, losie i renifery, w czym pomaga mu zdolność do wytrwałego i szybkiego biegu. Ssak ten nie zapada w zimowy sen; jest aktywny przez całą dobę, a jego cykl dobowy składa się naprzemiennie z 4 godzin snu i 4 aktywności.

Rosomak to typowy samotnik, co nie ułatwia poznania jego życiowych sekretów. Wiadomo jednak, że swój areal osobniczy znaczy on wydzieloną o przykrym zapachu. Areal jednego samca może obejmować obszar należący do 2-3 samic. Okres godowy u rosomaków trwa od marca do lipca. Samica rodzi najczęściej 2-3 młode, które stają się dorosłe dopiero po 3-4 latach.

Utrata siedlisk oraz polowania są głównymi przyczynami zagrożenia rosomaków. Gatunek ten został zaklasyfikowany w 2008 r. w Czerwonej księdze gatunków zagrożonych Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (IUCN), jako bliski zagrożenia (NT).

Wizerunek rosomaka w pełni uzasadnia fakt, że jego imieniem nazwano kołowy transporter opancerzony, będących na wyposażeniu polskiej armii, walczącej m.in. w Afganistanie.